

УПРАВЛІННЯ ЗНАННЯМИ ЯК ТЕНДЕНЦІЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ОСВІТИ

Використання поняття «управління знаннями» є неоднозначним для сфери освіти, адже розуміння самої освіти вже передба-

d similar papers at core.ac.uk

provided by Institutional Repository of Vadym Hetma

дання знань необхідної кількості і якості. Виходить, що управління знаннями завжди було й буде незалежним від реформ освіти. Чи не являється дана проблема штучно придуманою, що не відповідає реальним потребам розвитку сучасної освіти? Чи можливо управляти знаннями?

Діяльність людини є різноплановою, де особливе місце сьогодні належить її інтелектуальній частині. Вона полягає в осмисленні дійсності, побудові гіпотез і концепцій, вивченні й поясненні явищ, пошуку властивостей, аргументів і обґрунтувань, отримання знань інноваційного характеру. Ця діяльність, з одної сторони, побудована на знаннях, з іншої — повинна бути організованою й, отже, вимагає управління.

Управління інноваційними знаннями передбачає забезпечення й досягнення гармонії знань, тобто в їхній відповідності один одному, а також потребам усіх інших видів практичної діяльності людини — створення і формування певних суспільних відносин, реалізація духовних інтересів і цінностей.

З однієї сторони управління знаннями в освітніх процесах знаходить своє вираження, насамперед, у розробці державних освітніх стандартів, освітніх програм і навчальних планів. Тут формується структура дисциплін, яка й відображає структуру знань, необхідних для професійної діяльності. Прийняття будь-яких освітніх програм або навчальних планів — це вже процес, що відноситься до системи управління знаннями. Проте необхідно прийняти до уваги той факт, що саме у сфері освіти використовується найбільша частина знань. Дана сфера є місцем отримання людиною основних професійних знань, які в майбутньому будуть оновлюватися та нагромаджуватися відповідно до потреб носія. Слід зауважити, що інтелектуальний капітал країн частково саме складається з науковців, що породжу-

ють революційні відкриття у науці і саме їх знання становлять найбільшу цінність університетів. І тільки правильне їх використання управління знаннями науковців і студентів надасть можливість швидко отримувати знання та їх примножувати.

Важливе місце у сфері управління знаннями належить поняттю інноваційності. Інноваційний розвиток освіти передбачає нові підходи та методи представлення й донесення знань від носія до отримувача за допомогою ефективного управління даним процесом. І також, на нашу думку, це являє собою нове бачення на збереження знань для подальшого їх використання, і ще більше примноження за рахунок вже здобутих та сформованих знань.

У свою чергу, управління знаннями в системі освіти за сучасних умов розвитку суспільства та науки вимагає таких кардинальних змін:

- зміна мислення студентів з поверхневого сприйняття знань до глибинного, професіонального;
- комбінування знань — створення чіткої ієрархічної системи знань, що постійно поновлювалась би відповідно до змін потреб та цінностей суспільства;
- процес отримання знань повинен перетворитися з епізодичного стану в постійний. Тобто, що студентам, що викладачам слід прийняти нові вимоги сучасності: постійне оновлення середовища, що вимагає швидкої адаптації;
- постійне кураторство зі сторони викладачів університету у професійних питаннях випускника університету, що зменшить затрати виробництва та надасть науковцям можливість більш глибоко займатися дослідженням проблем людства;
- університети як сучасні центри розвитку суспільства. Тобто створення умов для максимального збереження та примноження інтелектуального капіталу суспільства;
- розширення доступу до знань, як основний чинник використання та примноження знань. Тобто студенти та молоді науковці повинні в першу чергу користуватися легко і доступно всіма здобутками освітніх закладів та її персоналу, бути тими, хто в свою чергу оновить дані здобутки.

Отже, можна зробити висновок з вище згаданого, що управління знаннями — це нова тенденція в усіх сферах життя суспільства, зокрема освіти, де інформація трансформується в знання. Тому саме ефективне управління наявними інтелектуальними ресурсами університетів як викладачів та студентів, а саме їх знаннями, надасть можливість кардинально прискорити розвиток студента та примноження інтелектуального капіталу країни.